

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Sorrig og Glæde de vandre

Citation: Kingo, Thomas: "Sorrig og Glæde de vandre", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter 3*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 233. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kingo03val-shoot-workid80698/facsimile.pdf> (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter 3

	Dog kand du i ald min Smerte	
	Qvege mit halvdøde Hierte,	
	Naar du viiser mig en Smil	
	Af dit Ansigts blide Straaler,	35
	Da jeg, meer end gierne, taaler	
	Hver Død-skærped Korse-piil!	
120	Thi jeg seer at du mig prøver,	
	Og en liden Tijd bedrøver,	
	At du mig tilmaale kand,	40
	For en Skaal-fuld Øyne-taare,	
	Af GUDs Himmel-veld og Aare	
	Tusind Floder Trøste-vand!	
	O min Siæl, saa lad dig tysse	
	Om din GUD vil paa dig drysse.	45
	Noget af en Sorrigs Regn!	
	Naar du Hiertets Graad udtømmer,	
	Da til GUD i Vand du svømmer!	
	Ald din Sorg er Naade-tegn!	

Dend XIV. Sang.

Hver har sin Skæbne.

(Melodien findes bag i Bogen.)

1.

Sorrig og Glæde de vandre tilhaabe,
 Lykke, Ulykke de ganger paa Rad,
 Medgang og Modgang hin anden anraabe,
 Soelskin og Skyer de følgis og ad!

Overskr. 2 sin] Tr sit 1681a 3] Kand siunges under sin egen be-
 kendte Melodie: 1686

Jorderriigs Guld
Er prægtig Muld,
Himlen er Ene af Salighed fuld.

2.

Kroner og Scepter i Demant-spill lege, 122
Leeg er dog ikke dend kongelig Dragt!
Tusinde Byrder i Kronerne hvege,
Tusindfold Omhu i Scepterets Magt!
Kongernis Boe
Er skøn Uroe!
Himlen allene gjør salig og froe!

3.

Alle Ting hár sin foranderlig Lykke!
Alle kand finde sin Sorrig i Barm!
Tiit ere Bryst, under dyrebar Smykke,
Fulde af Sorrig og hemmelig Harm!
Alle hár sit,
Stort eller Lit!
Himlen allene for Sorgen er qvit!

4.

Velde og Vijbdom og timelig Ære, 123
Styrke og Ungdom i blomstrende Aar,
Høyt over andre kand Hovedet bære,
Falder dog af og i Tjden forgaar!
Alle Ting maa
Enden opnaa,
Himmelens Salighed Ene skal staa!

5.

Deyligste Roser hár stindeste Toorne,
Skjønneste Blomster sin tærende Gift,
Under en Rosen-kind Hiertet kand foorne,
For dog at Skæbnen saa sælsom er skift!
I Vaade-vand
Flyder vort Land,
Himlen hár Ene Lyksaligheds Stand.

6.

124 Vel da! saa vil jeg mig aldrig bemøye
Om ikke Verden gaar efter min Agt!
Ingen Bekymring skal kunde mig bøye,
Intet skal giøre mit Hierte forsagt!
Sorrig skal døe,
Lystigheds Frøe
Blomstris paa Himle-Lyksaligheds Øe!

7.

Angist skal aule en varende Glæde,
Qvide skal vinde sin Tott udaf Teen!
Armod skal prydis i rjgeste Klæde,
Svaghed skal reysis paa sundeste Been!
Avind skal staa
Fengsled i Vraac,
Himlen kand Ene alt dette formaa!

8.

125 Lad da min Lod og min Lykke kun falde
Hvordan min GUD og min HERre hand vill,

Lad ikkun Avind udøse sin Galde,
 Lad kun og Verden fulddrive sit Spill!
 Tjdnis Bom
 Bliver dog tom,
 Himlen skal kiøre altingest her-om!

Sonnet

eller

Suk i Klingerim.

5 **H**vor ofte sukker jeg, fordi dend haarde Lykke,
 Som dog af HERRENS Haand uddelis til enhver,
 I allis Lodde ey med lige Skrammer skiær,
 Mens alle dog i Fleng, oc hver i sær mon trykke, 126
 Om end de Kroner vel paa deris Hoved bær,
 Og om blant Betler-tall de slæt indregned er!
 10 Dog skal hver tage mod sit Skæbne-skaaren Stykke,
 Og saa sin Lykke-palt af beste Æfne smykke!
 Hvi skal jeg da, O GUD! mig i min Deel ey skikke?
 Imens jeg veed, at ey en Toorn min Food kand stikke,
 Hvor ey din Haand er hos! Mens Tjden og er kort,
 15 Som Alting hår paa Rygg, og blæser dennem bort.
 Saa blæser jeg, og gjør mig Taal, og blæf igien
 Ad alle Ting, som dog af Tjden blæsis hen!